

Arrest

nr. 212 295 van 13 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN BEURDEN
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juli 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN BEURDEN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 15 mei 2017 België is binnengekomen als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 17 mei 2017 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 24 mei 2017 nam de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 20,6 jaar was met een standaarddeviatie van 2 jaar.

1.3. Op 2 juli 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 3 juli 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 17/05/2017

Overdracht CGVS: 13/07/2017

U werd een eerste maal uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op 16 mei 2018 van 09u39 tot 13u15 en een tweede maal op 8 juni 2018 van 13u55 tot 16u00, waar u telkens werd bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw advocaat, meester M. Van Beurden, was gedurende het gehele tweede persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Afghaans staatsburger van Pashtou-origine en bent u soennitisch moslim. Uit leeftijdsonderzoek blijkt dat u ongeveer geboren bent in 1997. U verklaart te zijn geboren in het dorp Sarkano van het gelijknamige district in de provincie Kunar, Afghanistan. U woonde in Sarkano samen met uw ouders, uw 5 broers, O., A., Y., F. en H. en met uw zus S. Uw twee andere zussen, N. en Fa., zijn gehuwd en wonen in uw dorp.

Uw vader had een tractor waarmee hij goederen vervoerde voor verschillende organisaties. Toen u 8 of 9 jaar was, begon uw vader stenen te vervoeren voor een Amerikaanse basis in de buurt van uw dorp. Hij kreeg hierom verschillende telefonische bedreigingen en werd ook bedreigd op de plaatselijke radiozender van de taliban. De taliban stelde dat u, zijn oudste zoon, zich bij de taliban zou moeten aansluiten. Na enkele maanden werken, reed uw vader met zijn tractor op een mijn. Hierbij kwam een andere dorpeling om het leven en uw vader werd overgebracht naar het ziekenhuis. Hij raakte zwaargewond en werd doof.

Ook u kreeg na de aanslag op uw vader nog verschillende bedreigingen. U werd herhaaldelijk gevraagd om zich bij de taliban aan te sluiten. Zo kreeg uw oom eind 2015 verschillende telefoontjes waarin leden van de taliban eisten dat u zich bij hen zou aansluiten. U vernam dat u ook op de radiozender van de taliban vernoemd werd. Uw oom maakte zich zorgen om uw veiligheid en om de veiligheid van zijn eigen familie. In de ramadan van 2016 besloot hij u naar het buitenland te sturen.

Uw oom contacteerde een smokkelaar die u met de wagen naar de hoofdstad Kabul bracht, vanwaar u verder reisde naar de Zuid-Afghaanse provincie Nimruz. Vanuit Nimruz trok u, nog steeds met de wagen, door Iran en vervolgens door Turkije. U vervolgde uw reisweg naar Europa maar verbleef verschillende maanden in Servië omdat de grens gesloten was. Op 15 mei 2017 kwam u in België aan, waar u op 17 mei 2017 een aanvraag tot internationale bescherming indiende.

Om uw verzoek om internationale bescherming te ondersteunen, legde u de volgende documenten neer: uw taskara en die van uw vader, een kopie van het invalidenboekje van uw vader, vier foto's van een kapotte tractor, een foto van een man in een ziekenhuisbed en twee enveloppes waarin uw documenten werden opgestuurd.

B. Motivering

U verklaart dat u in Afghanistan vreest gedwongen rekrutering door de taliban te ondergaan of dat de taliban in geval van weigering zal overgaan tot represailles tegen u en uw familieleden.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

In dit opzicht moet worden opgemerkt dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) meldde op 30 oktober 2000 te zijn geboren (DVZ verklaring, rubriek 4). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud, op datum van 16 mei 2018, stelde u dan weer dat u net de leeftijd van 17 jaar had bereikt (CGVS 1, p3), een verklaring die niet alleen ingaat tegen uw verklaringen bij DVZ, maar evenzeer tegen een medisch leeftijdsonderzoek dat u onderging in opdracht van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst voogdij. Uit dit onderzoek blijkt dat u op datum van 19 mei 2017 de leeftijd van ongeveer 20,6 jaar had (leeftijdsonderzoek administratief dossier).

U legde weliswaar een taskara neer (document 1) waarin wordt vermeld dat u in het jaar 1394 (2015) de leeftijd van 14 jaar zou hebben bereikt. Toch kan deze taskara niet volstaan om de geloofwaardigheid van uw verklaarde leeftijd te herstellen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat dergelijke documenten in Afghanistan of daarbuiten eenvoudig vervalst of op illegale wijze verkregen kunnen worden. De bewijswaarde van uw taskara is dan ook uiterst gering en dit document kan de geloofwaardigheid van uw beweerde minderjarige leeftijd dan ook onmogelijk herstellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vervolgens moet het CGVS vaststellen dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u een persoonlijke vrees voor vervolging koestert, zoals deze gedefinieerd wordt in de Vluchtelingenwet.

Ten eerste moet worden vastgesteld dat uw relaas weinig plausibel is omdat het ingaat tegen de informatie die bekend is over rekruteringspogingen door de taliban in uw regio.

Zo verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS aanvankelijk dat de taliban u via radioboodschappen trachtte te rekruteren nadat uw vader bij een aanslag op zijn leven gewond raakte (CGVS 1, p16-17). Later tijdens dit persoonlijk onderhoud verklaarde u dat de leden van de taliban al veel langer hun eis uitdrukten dat u zich bij hen zou aansluiten, namelijk toen uw vader nog werkzaam was en toen u de leeftijd van 8 of 9 jaar had (CGVS 1, p17). U verklaarde stellig dat kinderen van deze leeftijd door de taliban als groot genoeg worden beschouwd om de jihad uit te voeren en verklaarde dat leden van de taliban niet naar de leeftijd kijken omdat zij leden nodig hebben (CGVS 1, p17). Dergelijke beweringen gaan echter in tegen informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd. Uit deze informatie blijkt dat de taliban de laatste jaren op bredere steun kan rekenen en dat de incentives voor rekrutering vooral socio-economisch, religieus of ideologisch zijn. Uit deze informatie blijkt eveneens dat, wanneer er dwang wordt uitgeoefend op Afghaanse burgers om zich bij de taliban aan te sluiten, dergelijke dwang voornamelijk wordt uitgeoefend via tribale, religieuze of familiale netwerken. Uw verklaringen als zouden leden van de taliban uw naam op de radio vernoemd hebben en publiekelijk geëist hebben dat u zich bij de taliban zou aansluiten om samen met hen jihad te voeren (CGVS 1, p17), is gelet op deze informatie dan ook weinig plausibel. Niet in het minst aangezien u beweerde dat uw vader buitenlandse mogelijkheden hielp bij bouwprojecten en dat u, na een aanslag op het leven van uw vader, zelf dergelijke jobs uitvoerde. Uit uw beweringen blijkt dan ook dat de taliban aan u geen gewillige of ervaren rekrut zou hebben, hetgeen uw beweringen over deze gedwongen rekrutering verder ondergraaft (CGVS 1, p16, 17; CGVS 2, p3, 4, 5, 10).

Des te vreemder zijn uw verklaringen als zou de taliban jongens van 8 of 9 jaar beschouwen als oud genoeg om de jihad uit te voeren en als zouden zij ook uw medewerking geëist hebben toen u deze leeftijd had bereikt (CGVS 1, p17). Uit bovenvermelde informatie blijkt dat de taliban zelf een verbod heeft ingesteld op de rekrutering van te jonge strijders. Hierbij zou – eerder dan de effectieve leeftijd – baardgroei of de pubertijd als criterium genomen worden. De taliban heeft deze praktijk vastgelegd in haar eigen gedragscode. Uit deze informatie is uw bewering als zou de taliban in het algemeen jongens van 8 of 9 jaar rekruteren, pertinent ongeloofwaardig. U werd dan ook geconfronteerd met deze informatie, waarop u slechts stelde dat de taliban toch dergelijk jonge personen zou rekruteren (CGVS 1, p17). Dergelijk louter ontkennen van de informatie die over uw land en over de taliban beschikbaar is, kan onmogelijk volstaan om afbreuk te doen aan het vastgestelde ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen. Meer nog, dergelijke ongeloofwaardige verklaringen over het algemene gedrag van de taliban doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vertrouwdsheid met de modus operandi van de taliban in uw regio en werpen verdere twijfel op uw bewering als zou uw hele familie al lange tijd vervolgd zijn door de taliban vrezers.

Betreffende uw onaannemelijke verklaringen over de gedwongen rekrutering van minderjarigen door de taliban moet worden opgemerkt dat u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud plots verklaarde dat u pas enkele maanden voor uw vertrek voor het eerst druk ervaarde om zich bij de taliban aan te sluiten, en dit toen u de leeftijd van 13-14 jaar had bereikt. Sowieso is deze laatste verklaring strijdig met uw eerdere verklaringen ter zake. Dergelijke verklaringen doen daarnaast allerm minst afbreuk aan uw eerdere, gedetailleerde verklaringen over het gedrag van de taliban in uw regio en de vaststelling dat dit door u beschreven gedrag door de taliban strijdig is met informatie van het CGVS (CGVS 2, p7).

Toen u met uw eerdere beweringen geconfronteerd werd, hield u namelijk vol dat de taliban in uw regio wel dergelijke jonge kinderen rekruteert. Uw latere verklaringen over uw persoonlijke ervaringen doen dus geen afbreuk aan het onaannemelijke karakter van uw verklaringen over de taliban in uw regio. Bovendien blijken uw verklaringen over het moment waarop u een dwang tot rekrutering van de taliban ondervond onderling strijdig. Aangezien uw verklaringen onderling strijdig zijn en ook nog eens ingaan tegen de informatie die over het opereren van de taliban in uw regio beschikbaar is, doen dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees voor vervolging door de taliban.

Ten tweede moet worden vastgesteld dat uw tegenstrijdige verklaringen aflegde over de omstandigheden waarin de taliban u wilde rekruteren.

Zo verklaarde u ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken dat u na een aanslag van de taliban op uw vader, zelf in de bouw begon te werken, dat u vervolgens via andere mensen bedreigd werd door de taliban en dat u moest stoppen met uw werk (DVZ vragenlijst vraag 3.5; DVZ verklaring rubriek 12). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS werd dieper ingegaan op uw specifieke profiel als arbeider. Hier stelde u echter dat u, na de aanslag op uw vader, op 13-jarige leeftijd aan de slag ging, dat u hierop een jaar tot een jaar en half voor verschillende niet-gouvernementele organisaties (ngo's) en voor de Afghaanse brandweer werkte en dat u vervolgens zo'n drie of vier jaar niets deed. U stelde dat u gedurende deze drie of vier jaar voor het vee van uw familie zorgde, rondhing op straat en buiten speelde (CGVS 2, p3, 4, 5, 10). Toen u gevraagd werd om welke reden u jaren voordien stopte met werken, verklaarde u dat het werk gedaan was, stelde u dat u geen andere redenen had om uw job te stoppen en verklaarde u bovendien dat u nooit enige problemen had ervaren in de periode dat u werkte (CGVS 2, p4-5). Dergelijke verklaringen gaan lijnrecht in tegen de verklaringen die u bij DVZ heeft afgelegd, als zou u zelf het werk hebben opgenomen nadat u vader gewond raakte, als zou u vervolgens bedreigd zijn met de eis dat u met uw werk zou stoppen. Dergelijke tegenstrijdigheid doet eveneens ernstig afbreuk aan uw verklaarde vrees voor vervolging. Toen u met uw problematische verklaringen geconfronteerd werd, hield u vol dat u reeds met uw werk gestopt was toen u problemen kreeg met leden van de taliban en verklaarde u bovendien dat de leden van de taliban u slechts wilden rekruteren omdat u op dat moment ouder geworden was en uw vader voor de Amerikanen had gewerkt (CGVS 2, p5). Dergelijke verklaringen doen echter geen afbreuk aan het feit dat u bij DVZ verklaard had dat u bedreigd werd omwille van uw werk en dat u en met uw werk moest stoppen. Het louter ontkennen van uw eerdere beweringen kan namelijk niet volstaan om bovenvermelde tegenstrijdigheid op te heffen. Zij hierbij opgemerkt dat u de waarachtigheid van uw verklaringen in de vragenlijst van de DVZ bevestigd heeft met uw handtekening en dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS stelde dat de antwoorden die u bij DVZ gaf opnieuw in het Pashtou aan u werden voorgelezen vooraleer u deze vragenlijst ondertekende (CGVS 1, p2). Uw tegenstrijdige verklaringen over uw professionele positie tijdens (of voor) uw vervolging door de taliban doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. U beweerde namelijk dat de taliban een aanslag pleegde op uw vader omwille van zijn werk als constructiehulp. Het feit of u al dan niet als bouwvakker voor de Afghaanse overheid en voor verschillende ngo's werkte raakt, gelet op de houding van de taliban ten opzichte van deze organisaties, dan ook aan de kern van uw relaas.

Ten derde moet worden opgemerkt dat uw persoonlijke houding in Afghanistan niet in overeenstemming te brengen is met de houding van een persoon die vervolging vreest.

Zo verklaarde u dat u, nadat uw vader als arbeider voor de organisatie M., voor de Afghaanse brandweer en voor Amerikaanse militairen als chauffeur had gewerkt en nadat de taliban om die reden een aanslag op zijn leven had gepleegd, zelf voor de organisaties M. en voor de Afghaanse brandweer ging werken (CGVS 1, p7, 8; CGVS 2, p3, 4). Indien u werkelijk vervolging vreesde door de taliban, die volgens uw beweringen uw vader hadden bedreigd en een aanslag op hem hadden gepleegd omwille van zijn werkzaamheden bij deze organisaties, is het risico dat u neemt door een jaar na deze aanslag bij gelijkaardige organisaties te gaan werken, onaannemelijk groot. Toen u hiermee geconfronteerd werd, verklaarde u dat u nog klein was en dat u dacht dat enkel uw vader lastiggevallen zou worden (CGVS 2, p5). Dergelijke verklaringen zijn evenzeer onaannemelijk, gelet uw leeftijdsonderzoek in opdracht van de FOD justitie en gelet op de informatie die over de taliban beschikbaar is. Deze informatie wijst erop dat de taliban als doel heeft om de huidige Afghaanse overheid omver te werpen en nog steeds systematisch niet-gouvernementele organisaties als doelwit neemt. Het is dan ook ondenkbaar dat u, wiens vader net omwille van zijn medewerking bij dergelijke organisaties een aanslag moest ondergaan, een jaar later al in dienst treedt bij dezelfde organisaties.

Des te ongeloofwaardiger zijn uw verklaringen als zou u, nadat u vernam dat de taliban u voor hun jihad wilden inlijven, nog een zes tot acht maanden in uw dorp verbleven hebben, waarbij u overdag naar buiten ging om te spelen, en te zwemmen (CGVS 2, p10). Indien u werkelijk vernam dat u een doelwit was voor de taliban, en dat dit bericht op de radio verspreid werd, net zoals met uw vader het geval was geweest, en indien uw vader werkelijk omwille van deze bedreigingen een ernstige aanslag had doorstaan, is het pertinent ongeloofwaardig dat u na deze bedreigingen nog een half jaar in uw dorp rondliep en buiten speelde. Toen u hiermee geconfronteerd werd, verklaarde u slechts dat de taliban vooral 's nachts actief was en zij niet dichtbij de rivier durven komen (CGVS 2, p10). Dergelijke verklaring kan niet overtuigen. U stelde namelijk zelf dat talibanstrijders gewoon in uw dorp rondlopen en dat de invloed van de taliban in uw dorp Sarkano zelfs zodanig was dat jullie er belastingen aan de taliban moesten betalen (CGVS1, p8, 12). Indien de taliban werkelijk dergelijke invloed uitoefende in het dorp waar u verbleef, is het uiterst ongeloofwaardig dat u, die beweert op dergelijke wijze te zijn vervolgd, nog een half jaar lang buitenshuis speelde alvorens uw regio te verlaten en naar België te reizen. Dergelijke onaannemelijke houding doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Om bovenstaande redenen maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De overige, door u neergelegde documenten (taskara en mindervalidenboekje van uw vader, de foto's van een kapotte tractor en van het ziekenhuis en de enveloppes waarin deze documenten naar u werden opgestuurd), kunnen niet volstaan om afbreuk te doen aan bovenvermelde vaststellingen.

De identiteitsdocumenten, het mindervalidenboekje en de foto's van uw vader en van de tractor kunnen weliswaar volstaan om de identiteit van uw vader aan te tonen, evenals het feit dat hij gewond raakte toen een mijn onder zijn tractor ontplofte, ze kunnen allerm minst volstaan om aan te tonen dat u, jaren na dit incident, persoonlijk vervolgd werd door de taliban in Afghanistan. Deze documenten betreffen namelijk allemaal de identiteit en de lotgevallen van uw vader en houden geen enkel verband met uw eigen vervolging die u aanhaalde.

Ook de enveloppes die u neerlegde kunnen weliswaar volstaan om aan te tonen dat u post ontving uit Afghanistan, zij houden evenmin verband met de door u verklaarde vervolgingsfeiten.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de verzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo bestaat er actueel in de provincies Bamiyan, Daykundi, Kabul, Panshir, Samangan en in verschillende delen van andere provincies geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een verzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een verzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie CGVS 1, p2; CGVS 2, p2, 6), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door u aangemeten profiel, meer bepaald aan uw verklaringen over uw professionele leven, uw geletterdheid, uw leeftijd en de door u afgelegde reisweg.

Zo moet worden vastgesteld dat u onaannemelijke verklaringen aflegde over uw leeftijd. U meldde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 10 juli 2017 dat u op 30 oktober 2000 zou zijn geboren (DVZ verklaring, rubriek 4). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud, op datum van 16 mei 2018, stelde u opnieuw dat u net de leeftijd van 17 jaar had bereikt (CGVS 1, p3). In mei 2017 onderging u een medisch leeftijdsonderzoek in opdracht van de FOD justitie, dienst voogdij, waaruit blijkt dat u op datum van 19 mei 2017 de leeftijd van ongeveer 20,6 jaar had (leeftijdsonderzoek administratief dossier). Zoals reeds opgemerkt, kan de door u neergelegde taskara, waaruit blijkt dat u in eht jaar 1394 (2015) de leeftijd van 14 jaar had bereikt (document 1), niet volstaan om de geloofwaardigheid van uw verklaarde leeftijd te herstellen (cf. supra). Het feit dat u dergelijk uiteenlopende verklaringen aflegt over uw leeftijd, doet vermoeden dat u informatie voor het CGVS achterhoudt betreffende uw socio-economische situatie, verblijf, activiteiten en netwerk in Afghanistan. Deze informatie is echter essentieel voor de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming.

Dit vermoeden wordt slechts bevestigd door uw tegenstrijdige verklaringen over het moment waarop u uw professionele activiteiten (namelijk uw werk bij verschillende ngo's en bij de Afghaanse brandweer) stopzette (cf. supra). Het feit dat u geen consistente verklaringen aflegt over uw activiteiten in verschillende ngo's en in de Afghaanse publieke dienst, zij het vroeger, dan wel op latere leeftijd, bevestigt slechts het vermoeden dat u voor het CGVS essentiële informatie achterhoudt betreffende uw socio-economische positie en uw professioneel netwerk in Afghanistan. Dergelijke informatie is niet alleen essentieel voor de inschatting van uw persoonlijk risico op vervolging door de taliban (zoals hierboven reeds werd aangegeven) maar is ook essentieel in de analyse van een eventueel duurzaam vestigingsalternatief in Afghanistan.

Het vermoeden dat u voor het CGVS essentiële informatie achterhoudt, wordt eveneens bevestigd door uw verklaringen over uw geletterdheid. U stelde namelijk zowel bij DVZ als tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS analfabeet te zijn en niets te kunnen lezen of schrijven (DVZ verklaring, rubriek 11; CGVS 1, p9). Uit informatie die werd teruggevonden op uw Facebookprofiel (<https://www.facebook.com/s.a.>), blijkt echter dat u via elektronische weg in verschillende talen contacten onderhoudt met uw vrienden (CGVS 1, p9, 10; zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Geconfronteerd met deze informatie stelde u aanvankelijk dat iemand misschien zonder uw medeweten uw gsm had gebruikt en deze commentaren had geschreven. Vervolgens stelde u vreemd genoeg dat een vriend uw Facebook met uw medeweten gebruikt. Deze uitleg is weinig aannemelijk aangezien u eerder verklaard had dat u de enige was die van uw Facebookprofiel gebruik maakte (CGVS 1, p7, 9, 10). Het is ongeloofwaardig dat u nu eens stelt dat het profiel enkel door u gebruikt werd, vervolgens stelt dat het zonder uw medeweten door anderen werd gebruikt en ten slotte stelt dat een vriend van u courant gebruik maakt van dit profiel en dat hij hiermee kennissen uit uw dorp mee contacteert.

Des te ongeloofwaardiger is het dat u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud stelt dat u de mensen uit uw Facebookcontactenlijst niet eens vlot kan contacteren via dit medium omdat u het medium niet goed kan gebruiken, terwijl u tijdens uw eerste onderhoud had gesteld dat u uw dorpshef (malek) via dit medium gecontacteerd had om u te helpen met het overbrengen van uw documenten (CGVS 1, p9; CGVS 2, p2). Uw ongeletterdheid is evenzeer ongeloofwaardig gezien uw verklaringen over de zakken met oogst die u als belasting aan de taliban moest schenken. Zo stelde u aanvankelijk dat u de naam van uw oom en uw vader op de zakken schreef en verklaarde u hierna onmiddellijk dat uw oom de naam op de zakken schreef (CGVS 1, p13). Uw ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw gebruik van digitale media en betreffende uw geletterdheid doen verder afbreuk aan het door u voorgehouden profiel en bevestigen het vermoeden dat u voor het CGVS essentiële informatie betreffende uw socio-economisch profiel en netwerk achterhoudt.

Tot slot moet worden opgemerkt dat u ook erg ongeloofwaardige verklaringen aflegde over uw reisweg. Zo stelde u dat u via Kabul naar de Afghaanse provincie Nimruz reisde, een tocht die voor u zeer indrukwekkend moet zijn geweest. Zo verklaarde u dat u via uw provincie Kunar en de stad Jalalabad in de provincie Nangarhar had gereisd, naar de Afghaanse hoofdstad Kabul om van daar de bus te nemen naar de Zuid-Afghaanse provincie Nimruz (CGVS 1, p15). Vreemd genoeg verklaarde u niet te weten door welke gebieden u reisde van Kabul naar Nimruz, verklaarde u niet te weten waar u onderweg gestopt was en stelde u zelfs onderweg met niemand te hebben gepraat (CGVS 1, p15, 16). Ondanks het feit dat u Pashtou sprak en door uw eigen land reisde; verklaarde u dat u enkel de steden Jalalabad en Kabul kende (CGVS 1, p 15, 16). U stelde bovendien niet te weten door welke gebieden u in Iran was gereisd (CGVS 1, p16). Toen u ermee geconfronteerd werd dat uw verklaringen over uw reisweg uit Afghanistan ongeloofwaardig en weinig doorleefd waren, stelde u slechts met niemand te hebben gepraat en verklaarde u dat al uw medereizigers in hun eigen gedachten waren (CGVS 1, p15, 16). Dergelijke verklaringen zijn weinig aannemelijk, gelet op de lange duur en moeilijkheid van een clandestiene reis van de Afghaanse provincie Kunar naar Turkije. Deze reis moet voor u nochtans zeer indrukwekkend geweest zijn. Zo stelde u namelijk tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u tot aan uw reis nog nooit van de stad Jalalabad in de provincie Nangarhar gehoord had (CGVS 1, p18) en verklaarde u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud dat het altijd uw droom was geweest om ooit deze stad te bezoeken (CGVS 2, p10). Dergelijke verklaringen over uw reisweg en over uw kennis van uw eigen land, zijn uiterst ongeloofwaardig. Uw onsamenhangende en ongeloofwaardige verklaringen hierover doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw profiel als ongeletterde arbeider die zijn hele leven in Sarkano, Kunar zou hebben doorgebracht.

Tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud werd u geconfronteerd met het ongeloofwaardige karakter van het profiel dat u schetste en met het feit dat ongeloofwaardige verklaringen over uw profiel mogelijk een weigering tot gevolg konden hebben. Hierop volhardde u slechts in uw ongeloofwaardige verklaringen (CGVS 2, p6).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over uw professionele leven, uw geletterdheid, uw leeftijd en de door u afgelegde reisweg. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijk profiel. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet.

Hij wijst erop dat hij telkens na zijn persoonlijk onderhoud een kopie van de notities van dit persoonlijk onderhoud heeft aangevraagd en stelt dat *"deze dienen vervolgens alvorens het nemen van de beslissing worden overgemaakt om de betrokkene en zijn raadsman de mogelijkheid te geven deze van repliek te dienen"*. Verzoeker acht het noodzakelijk dat dit gebeurde, omdat zijn eerste persoonlijk onderhoud niet vooraf aan hem gecommuniceerd was en dus plaatsvond zonder voorbereiding, noch de aanwezigheid van een advocaat. Verzoeker wijst erop dat de commissaris-generaal de notities van de persoonlijk onderhouden pas overmaakte aan zijn advocaat op 2 juli 2018, op dezelfde dag van de bestreden beslissing, zonder de opmerkingen van verzoeker af te wachten.

Verzoeker wijst er bovendien op dat hij tijdens het eerste persoonlijk onderhoud aangaf niet te willen verdergaan zonder de aanwezigheid van zijn advocaat, maar dat hij *"gepusht"* werd om het persoonlijk onderhoud toch af te leggen. Verzoeker bevond zich aldus in een *"zeer kwetsbare positie"* en durfde dit niet te weigeren uit angst dat dit een *"negatieve impact"* zou hebben. De *protection officer* verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud meermaals dat verzoeker de notities van het persoonlijk onderhoud kon bespreken met zijn advocaat, doch liet na om een kopie van deze notities aan verzoeker over te maken. Verzoeker stelt verder dat hij hierdoor de redenen niet kende voor de oproeping voor het tweede persoonlijk onderhoud.

Verzoeker merkt ten slotte nog op dat hij *"slechts op zeer summiere wijze"* werd bevraagd over de mogelijke toepassing van een intern vestigingsalternatief in Afghanistan, daar hij niet werd bevraagd over uitgebreidere familiale en sociale netwerken die van belang zijn bij de beoordeling van het intern vestigingsalternatief.

- In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van artikel 3 van het EVRM, *"procedureel luik"*.

Na een theoretische toelichting over dit artikel, voert verzoeker aan dat zijn dossier op *"deugdelijke en rigoureuze wijze"* diende te worden onderzocht. Verzoeker volhardt tot op heden in het gegeven profiel, dat hij afkomstig is uit Sarkano en deze regio nooit verliet, nooit scholing genoten heeft, zijn moeder hem vertelde dat hij zeventien jaar oud was en hij simpele bouwwerken uitvoerde. Verzoeker benadrukt dat hij zijn taskara ontving op basis van zijn uiterlijk en zijn verklaringen. De commissaris-generaal liet na om verzoeker te bevragen over hoe en waar hij deze taskara verkreeg, doch stelt zonder verder onderzoek dat verzoeker de Belgische autoriteiten moedwillig trachtte te misleiden. Verzoeker legde echter gelijklopende en waarachtige verklaringen af over zijn leeftijd, en meent dat *"verwerende partij geheel naliet om verdere controle uit te voeren omtrent de redenen van deze verklaringen."* Hij stelt dat rekening moet worden gehouden met de *"afwezigheid van documentatie"* en met zijn cultuur.

Dat de commissaris-generaal verzoekers analfabetisme in twijfel trekt louter op basis van diens facebookprofiel, acht verzoeker *"blote en ongestaafe beweringen"*.

Verzoeker licht toe dat: *"Dat hij immers duidelijk verklaard dat vrienden in het centrum regelmatig zijn telefoon lenen en hij op dat ogenblik geen controle heeft over wat er op zijn Facebook pagina gebeurt."*

Dat verwerende partij voorts, zonder bijkomend te informeren naar hoe dit allemaal gebeurde en of hij dit alleen deed, het volgende meent te kunnen stellen: "Des te ongeloofwaardiger is het dat u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud stelt dat u de mens en uit uw Facebook-contactenlijst niet eens vlot kan contacteren via dit medium omdat u het medium niet goed kan gebruiken, terwijl u tijdens uw eerste onderhoud had gesteld dat u uw dorpshef (malek) via dit medium gecontacteerd had om u te helpen met het overbrengen van uw documenten. " Hieruit blijkt duidelijk dat verwerende partij de verklaringen van verzoeker op foutieve wijze interpreteert. Zonder bijkomende informatie te vragen, trekt zij besluiten die niet uit de verklaringen van verzoeker getrokken kunnen worden. Verzoeker legt immers zeer gelijklopende en doorleefde verklaringen af omtrent het gebruik van Facebook. Een deugdelijk en rigoureuus onderzoek is in zake niet gevoerd."

Verzoeker benadrukt verder dat zijn nationaliteit, regio van herkomst en zijn recente herkomst niet worden betwist, doch dat de commissaris-generaal nalaat om een deugdelijk en rigoureuus onderzoek te voeren naar de mogelijkheid tot een intern vestigingsalternatief en *"verschuilt zich in de plaats van deze controle uit te voeren simpelweg achter het gegeven dat zij gene zekerheid heeft omtrent de persoonlijke kenmerken van verzoeker."*

Verzoeker benadrukt aldus zijn herkomst uit Kunar, *"een zeer volatiele provincie op de grens met Pakistan"* en wijst erop dat de informatie toegevoegd aan het administratief dossier van EASO niet langer actueel en recent is, gezien het rapport van EASO inzake de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan in mei 2018 werd bijgewerkt. Ook de informatie met betrekking tot rekrutering beschikbaar in het administratief dossier is niet langer actueel. Verzoeker citeert verder uit informatie van EASO met betrekking tot de veiligheidssituatie in Kunar. Hij meent verder dat uit de kaarten van *"liveuamap"* (verzoekschrift, stukken 4-5) de volatiele situatie in zijn regio blijkt, gezien op 17 mei 2017 enkel de taliban aanwezig was, maar op 31 juli 2018 ook IS aanwezig is in Kunar.

Verzoeker wijst er verder op dat Afghaanse verzoekers naar Kabul worden uitgewezen, doch dat Kabul niet langer kan beschouwd worden als een veilig intern vestigingsalternatief. Verzoeker citeert uit informatie van Human Rights Watch en UK Home Office. Verzoeker citeert verder uit informatie van de International Crisis Group en Amnesty International waaruit blijkt dat, ongeacht verzoekers profiel, ook in de overige delen van Afghanistan geen toepassing kan worden gemaakt van een intern vestigingsalternatief.

Verzoeker besluit dat:

"Om een deugdelijk en rigoureuus onderzoek te voeren had verwerende partij een beslissing moeten nemen op basis van alle gegevens in voorliggend dossier die hij wist, of redelijkerwijs had moeten weten. Dit op basis van de verklaringen van verzoeker en de beschikbare en recente landeninformatie van het land van herkomst van verzoeker. Indien de situatie dit vereist, dienen de bevoegde instanties ambtshalve bijkomend onderzoek uit te voeren naar bepaalde situaties.

In voorliggend dossier heeft verwerende partij zich beperkt tot het minimaliseren van de hele asielprocedure van verzoeker, hij betwist de geloofwaardigheid van verzoeker op basis van haar buikgevoel en voert een controle op basis van verouderde landeninformatie. Op elk ogenblik van het onderzoek heeft hij nagelaten de grieven van verzoeker op een rigoureuse wijze te onderzoeken.

Uit deze uiteenzetting blijkt manifest dat het CGVS nagelaten heeft de asielaanvraag van verzoeker inhoudelijk en op correcte wijze te onderzoeken. Verwerende partij schendt met de bestreden beslissing derhalve artikel 3 EVRM."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- een e-mail van de commissaris-generaal van 2 juli 2018 (stuk 3);
- een kaart van de provincie Kunar van *"liveua"* van 17 maart 2017 (stuk 4);
- een kaart van de provincie Kunar van *"liveua"* van 31 juli 2018 (stuk 5).

2.1.3. Ter zitting legt verzoeker met een aanvullende nota volgende stukken neer:

- foto's van verzoeker in Kunar (stuk 6);
- artikel *"European states should stop forcing people to danger in Afghanistan"* van Amnesty International van 8 oktober 2018 (stuk 7).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

Een theoretische uiteenzetting over artikel 3 van het EVRM laat op zich niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Verzoeker kan worden gevolgd dat uit het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal hem de kopieën van de notities van het persoonlijk onderhoud pas overmaakte op dezelfde dag dat de bestreden beslissing werd genomen, zijnde 2 juli 2018 (verzoekschrift, stuk 3), in tegenstrijd met artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet. De Raad merkt echter op dat dit de rechtsgeldigheid van de bestreden beslissing niet aantast, nu verzoeker in het kader van onderhavig beroep zich in de mogelijkheid bevindt om zijn opmerkingen over de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud kenbaar te maken. Verzoeker toont bijgevolg niet *in concreto* aan welke nadelige gevolgen deze handelswijze voor hem zou hebben gehad of op welke wijze deze handelswijze van invloed zou zijn geweest op de bestreden beslissing. Aan de bestreden beslissing kleefdt dan ook geen onregelmatigheid die door de Raad niet kan worden hersteld.

Verzoeker wijst er verder in zijn verzoekschrift op dat hij tijdens het eerste persoonlijk onderhoud niet de vereiste bijstand van zijn advocaat heeft gehad, terwijl hij dit wel wenste. De Raad wijst erop dat artikel 19 van het koninklijk besluit van 11 maart 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen luidt als volgt:

“§ 1. De asielzoeker kan zich tijdens de behandeling van zijn aanvraag bij het Commissariaat-generaal laten bijstaan door een advocaat of een vertrouwenspersoon.

De advocaat of de vertrouwenspersoon kan het gehoor van de asielzoeker bijwonen. Elke verstoring van het gehoor zal door de ambtenaar onmiddellijk worden gemeld aan zijn functionele overste en worden genoteerd in de notities van het gehoor.

Onder voorbehoud van artikel 57/1, § 3, tweede lid, van de wet belet de afwezigheid van de advocaat of van de vertrouwenspersoon de ambtenaar niet de asielzoeker persoonlijk te horen.

§ 2. De advocaat of de vertrouwenspersoon komt niet tussen tijdens het gehoor, maar heeft de mogelijkheid mondelinge opmerkingen te formuleren op het einde van het gehoor.

Het is de voogd, die overeenkomstig de Voogdijwet is aangewezen om de niet-begeleide minderjarige tijdens het gehoor bij te staan, toegestaan vragen te stellen en opmerkingen te maken binnen het kader dat wordt bepaald door de ambtenaar die het gehoor afneemt.”

Hieruit blijkt dat de afwezigheid van de advocaat van verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud niet met zich meebrengt dat dit persoonlijk onderhoud moet worden uitgesteld. Artikel 19, § 1, derde lid, van het koninklijk besluit van 11 maart 2003 stipuleert uitdrukkelijk dat de afwezigheid van de advocaat de *protection officer* niet belet de verzoeker om internationale bescherming persoonlijk te horen, onder voorbehoud van artikel 57/1, § 3, tweede lid, van de Vreemdelingenwet dat de bijstand aan een minderjarige vreemdeling tijdens het persoonlijk onderhoud regelt.

De dienst Voogdij van de FOD Justitie heeft na leeftijdsonderzoek op 24 mei 2017 beslist dat verzoeker meerderjarig is. Geen enkele bepaling belet aldus dat het persoonlijk onderhoud van verzoeker niet kon doorgaan zonder de bijstand van zijn advocaat.

Verzoeker toont bovendien niet *in concreto* aan op welke wijze de bijstand van een advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud een invloed zou kunnen hebben gehad op de inhoud van de bestreden beslissing, temeer nu ingevolge artikel 19, § 2, van het koninklijk besluit van 11 maart 2003 de advocaat niet mag tussenkomen tijdens het persoonlijk onderhoud, maar enkel de mogelijkheid heeft om mondelinge opmerkingen te formuleren op het einde van het persoonlijk onderhoud. Uit de notities van het eerste persoonlijk onderhoud blijkt genoegzaam dat verzoeker voldoende de kans heeft gekregen om de elementen in zijn relaas toe te lichten, om lacunes in zijn relaas te duiden en tegenstrijdigheden en inconsistenties te weerleggen. Bovendien maakten verzoeker noch zijn advocaat enige opmerkingen met betrekking tot het eerste persoonlijk onderhoud tijdens het tweede persoonlijk onderhoud (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 6).

Verzoeker maakt verder geenszins zijn vrees voor vervolging door de taliban aannemelijk, gelet op het feit dat hij de motieven van de bestreden beslissing hieromtrent nagenoeg ongemoeid laat. Verzoeker beperkt zijn verweer tot de algemene bewering dat de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier over gedwongen rekrutering (Landeninformatie, stuk 18, nr. 3) niet langer actueel is, doch de Raad stelt vast dat verzoeker niet *in concreto* aantoont dat deze informatie niet correct dan wel niet langer actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies getrokken heeft. Verzoekers verweer kan dan ook niet dienstig worden aanvaard. De Raad stelt vast dat de motivering waarop de commissaris-generaal zich steunt om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van de door verzoeker aangehaalde asielmotieven duidelijk blijkt uit de stukken van het administratief dossier en dat deze motivering deugdelijk is. Gezien deze motivering niet dienstig wordt weerlegd, blijft zij onverminderd gehandhaafd en wordt zij integraal overgenomen door de Raad:

"Ten eerste moet worden vastgesteld dat uw relaas weinig plausibel is omdat het ingaat tegen de informatie die bekend is over rekruteringspogingen door de taliban in uw regio.

Zo verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS aanvankelijk dat de taliban u via radioboodschappen trachtte te rekruteren nadat uw vader bij een aanslag op zijn leven gewond raakte (CGVS 1, p16-17). Later tijdens dit persoonlijk onderhoud verklaarde u dat de leden van de taliban al veel langer hun eis uitdrukten dat u zich bij hen zou aansluiten, namelijk toen uw vader nog werkzaam was en toen u de leeftijd van 8 of 9 jaar had (CGVS 1, p17). U verklaarde stellig dat kinderen van deze leeftijd door de taliban als groot genoeg worden beschouwd om de jihad uit te voeren en verklaarde dat leden van de taliban niet naar de leeftijd kijken omdat zij leden nodig hebben (CGVS 1, p17). Dergelijke beweringen gaan echter in tegen informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd. Uit deze informatie blijkt dat de taliban de laatste jaren op bredere steun kan rekenen en dat de incentives voor rekrutering vooral socio-economisch, religieus of ideologisch zijn. Uit deze informatie blijkt eveneens dat, wanneer er dwang wordt uitgeoefend op Afghaanse burgers om zich bij de taliban aan te sluiten, dergelijke dwang voornamelijk wordt uitgeoefend via tribale, religieuze of familiale netwerken. Uw verklaringen als zouden leden van de taliban uw naam op de radio vernoemd hebben en publiekelijk geëist hebben dat u zich bij de taliban zou aansluiten om samen met hen jihad te voeren (CGVS 1, p17), is gelet op deze informatie dan ook weinig plausibel. Niet in het minst aangezien u beweerde dat uw vader buitenlandse mogelijkheden hielp bij bouwprojecten en dat u, na een aanslag op het leven van uw vader, zelf dergelijke jobs uitvoerde. Uit uw beweringen blijkt dan ook dat de taliban aan u geen gewillige of ervaren rekrut zou hebben, hetgeen uw beweringen over deze gedwongen rekrutering verder ondergraaft (CGVS 1, p16, 17; CGVS 2, p3, 4, 5, 10).

Des te vreemder zijn uw verklaringen als zou de taliban jongens van 8 of 9 jaar beschouwen als oud genoeg om de jihad uit te voeren en als zouden zij ook uw medewerking geëist hebben toen u deze leeftijd had bereikt (CGVS 1, p17). Uit bovenvermelde informatie blijkt dat de taliban zelf een verbod heeft ingesteld op de rekrutering van te jonge strijders. Hierbij zou – eerder dan de effectieve leeftijd – baardgroei of de pubertijd als criterium genomen worden. De taliban heeft deze praktijk vastgelegd in haar eigen gedragscode. Uit deze informatie is uw bewering als zou de taliban in het algemeen jongens van 8 of 9 jaar rekruteren, pertinent ongeloofwaardig. U werd dan ook geconfronteerd met deze informatie, waarop u slechts stelde dat de taliban toch dergelijk jonge personen zou rekruteren (CGVS 1, p17). Dergelijk louter ontkennen van de informatie die over uw land en over de taliban beschikbaar is, kan onmogelijk volstaan om afbreuk te doen aan het vastgestelde ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen.

Meer nog, dergelijke ongeloofwaardige verklaringen over het algemene gedrag van de taliban doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vertrouwde met de modus operandi van de taliban in uw regio en werpen verdere twijfel op uw bewering als zou uw hele familie al lange tijd vervolging door de taliban vreezen.

Betreffende uw onaannemelijke verklaringen over de gedwongen rekrutering van minderjarigen door de taliban moet worden opgemerkt dat u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud plots verklaarde dat u pas enkele maanden voor uw vertrek voor het eerst druk ervaarde om zich bij de taliban aan te sluiten, en dit toen u de leeftijd van 13-14 jaar had bereikt. Sowieso is deze laatste verklaring strijdig met uw eerdere verklaringen ter zake. Dergelijke verklaringen doen daarnaast allerm minst afbreuk aan uw eerdere, gedetailleerde verklaringen over het gedrag van de taliban in uw regio en de vaststelling dat dit door u beschreven gedrag door de taliban strijdig is met informatie van het CGVS (CGVS 2, p7). Toen u met uw eerdere beweringen geconfronteerd werd, hield u namelijk vol dat de taliban in uw regio wel dergelijke jonge kinderen rekruteert.

Uw latere verklaringen over uw persoonlijke ervaringen doen dus geen afbreuk aan het onaannemelijke karakter van uw verklaringen over de taliban in uw regio. Bovendien blijken uw verklaringen over het moment waarop u een dwang tot rekrutering van de taliban ondervond onderling strijdig. Aangezien uw verklaringen onderling strijdig zijn en ook nog eens ingaan tegen de informatie die over het opereren van de taliban in uw regio beschikbaar is, doen dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees voor vervolging door de taliban.

Ten tweede moet worden vastgesteld dat uw tegenstrijdige verklaringen aflegde over de omstandigheden waarin de taliban u wilde rekruteren.

Zo verklaarde u ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken dat u na een aanslag van de taliban op uw vader, zelf in de bouw begon te werken, dat u vervolgens via andere mensen bedreigd werd door de taliban en dat u moest stoppen met uw werk (DVZ vragenlijst vraag 3.5; DVZ verklaring rubriek 12). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS werd dieper ingegaan op uw specifieke profiel als arbeider. Hier stelde u echter dat u, na de aanslag op uw vader, op 13-jarige leeftijd aan de slag ging, dat u hierop een jaar tot een jaar en half voor verschillende niet-gouvernementele organisaties (ngo's) en voor de Afghaanse brandweer werkte en dat u vervolgens zo'n drie of vier jaar niets deed. U stelde dat u gedurende deze drie of vier jaar voor het vee van uw familie zorgde, rondhing op straat en buiten speelde (CGVS 2, p3, 4, 5, 10). Toen u gevraagd werd om welke reden u jaren voordien stopte met werken, verklaarde u dat het werk gedaan was, stelde u dat u geen andere redenen had om uw job te stoppen en verklaarde u bovendien dat u nooit enige problemen had ervaren in de periode dat u werkte (CGVS 2, p4-5). Dergelijke verklaringen gaan lijnrecht in tegen de verklaringen die u bij DVZ heeft afgelegd, als zou u zelf het werk hebben opgenomen nadat u vader gewond raakte, als zou u vervolgens bedreigd zijn met de eis dat u met uw werk zou stoppen. Dergelijke tegenstrijdigheid doet eveneens ernstig afbreuk aan uw verklaarde vrees voor vervolging. Toen u met uw problematische verklaringen geconfronteerd werd, hield u vol dat u reeds met uw werk gestopt was toen u problemen kreeg met leden van de taliban en verklaarde u bovendien dat de leden van de taliban u slechts wilden rekruteren omdat u op dat moment ouder geworden was en uw vader voor de Amerikanen had gewerkt (CGVS 2, p5). Dergelijke verklaringen doen echter geen afbreuk aan het feit dat u bij DVZ verklaard had dat u bedreigd werd omwille van uw werk en dat u en met uw werk moest stoppen. Het louter ontkennen van uw eerdere beweringen kan namelijk niet volstaan om bovenvermelde tegenstrijdigheid op te heffen. Zij hierbij opgemerkt dat u de waarachtigheid van uw verklaringen in de vragenlijst van de DVZ bevestigd heeft met uw handtekening en dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS stelde dat de antwoorden die u bij DVZ gaf opnieuw in het Pashtou aan u werden voorgelezen vooraleer u deze vragenlijst ondertekende (CGVS 1, p2). Uw tegenstrijdige verklaringen over uw professionele positie tijdens (of voor) uw vervolging door de taliban doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. U beweerde namelijk dat de taliban een aanslag pleegde op uw vader omwille van zijn werk als constructiehulp. Het feit of u al dan niet als bouwvakker voor de Afghaanse overheid en voor verschillende ngo's werkte raakt, gelet op de houding van de taliban ten opzichte van deze organisaties, dan ook aan de kern van uw relaas.

Ten derde moet worden opgemerkt dat uw persoonlijke houding in Afghanistan niet in overeenstemming te brengen is met de houding van een persoon die vervolging vreest.

Zo verklaarde u dat u, nadat uw vader als arbeider voor de organisatie M., voor de Afghaanse brandweer en voor Amerikaanse militairen als chauffeur had gewerkt en nadat de taliban om die reden een aanslag op zijn leven had gepleegd, zelf voor de organisaties M. en voor de Afghaanse brandweer ging werken (CGVS 1, p7, 8; CGVS 2, p3, 4).

Indien u werkelijk vervolging vreesde door de taliban, die volgens uw beweringen uw vader hadden bedreigd en een aanslag op hem hadden gepleegd omwille van zijn werkzaamheden bij deze organisaties, is het risico dat u neemt door een jaar na deze aanslag bij gelijkaardige organisaties te gaan werken, onaannemelijk groot. Toen u hiermee geconfronteerd werd, verklaarde u dat u nog klein was en dat u dacht dat enkel uw vader lastiggevallen zou worden (CGVS 2, p5). Dergelijke verklaringen zijn evenzeer onaannemelijk, gelet uw leeftijdsonderzoek in opdracht van de FOD justitie en gelet op de informatie die over de taliban beschikbaar is. Deze informatie wijst erop dat de taliban als doel heeft om de huidige Afghaanse overheid omver te werpen en nog steeds systematisch niet-gouvernementele organisaties als doelwit neemt. Het is dan ook ondenkbaar dat u, wiens vader net omwille van zijn medewerking bij dergelijke organisaties een aanslag moest ondergaan, een jaar later al in dienst treedt bij dezelfde organisaties.

Des te ongeloofwaardiger zijn uw verklaringen als zou u, nadat u vernam dat de taliban u voor hun jihad wilden inlijven, nog een zes tot acht maanden in uw dorp verbleven hebben, waarbij u overdag naar buiten ging om te spelen, en te zwemmen (CGVS 2, p10). Indien u werkelijk vernam dat u een doelwit was voor de taliban, en dat dit bericht op de radio verspreid werd, net zoals met uw vader het geval was geweest, en indien uw vader werkelijk omwille van deze bedreigingen een ernstige aanslag had doorstaan, is het pertinent ongeloofwaardig dat u na deze bedreigingen nog een half jaar in uw dorp rondliep en buiten speelde. Toen u hiermee geconfronteerd werd, verklaarde u slechts dat de taliban vooral 's nachts actief was en zij niet dichtbij de rivier durven komen (CGVS 2, p10). Dergelijke verklaring kan niet overtuigen. U stelde namelijk zelf dat talibanstrijders gewoon in uw dorp rondlopen en dat de invloed van de taliban in uw dorp Sarkano zelfs zodanig was dat jullie er belastingen aan de taliban moesten betalen (CGVS1, p8, 12). Indien de taliban werkelijk dergelijke invloed uitoefende in het dorp waar u verbleef, is het uiterst ongeloofwaardig dat u, die beweert op dergelijke wijze te zijn vervolgd, nog een half jaar lang buitenshuis speelde alvorens uw regio te verlaten en naar België te reizen. Dergelijke onaannemelijke houding doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Om bovenstaande redenen maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De overige, door u neergelegde documenten (taskara en mindervalidenboekje van uw vader, de foto's van een kapotte tractor en van het ziekenhuis en de enveloppes waarin deze documenten naar u werden opgestuurd), kunnen niet volstaan om afbreuk te doen aan bovenvermelde vaststellingen.

De identiteitsdocumenten, het mindervalidenboekje en de foto's van uw vader en van de tractor kunnen weliswaar volstaan om de identiteit van uw vader aan te tonen, evenals het feit dat hij gewond raakte toen een mijn onder zijn tractor ontplofte, ze kunnen allerm minst volstaan om aan te tonen dat u, jaren na dit incident, persoonlijk vervolgd werd door de taliban in Afghanistan. Deze documenten betreffen namelijk allemaal de identiteit en de lotgevallen van uw vader en houden geen enkel verband met uw eigen vervolging die u aanhaalde.

Ook de enveloppes die u neerlegde kunnen weliswaar volstaan om aan te tonen dat u post ontving uit Afghanistan, zij houden evenmin verband met de door u verklaarde vervolgingsfeiten."

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker volhardt in zijn verzoekschrift verder in zijn verklaringen over zijn identiteit, leeftijd en profiel, doch de Raad merkt op dat in de bestreden beslissing omstandig werd gemotiveerd waarom hieraan geen geloof kan worden gehecht, gelet op de vaststelling dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegt over (i) zijn leeftijd, (ii) zijn professionele activiteiten, (iii) zijn geletterdheid en (iv) zijn reisweg. De Raad merkt op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar het verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissing over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de instanties zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas.

De instantie mag van verzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk ook documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Na lezing van het administratief dossier kan verzoeker niet gevolgd worden dat hij steeds gelijklopende en geloofwaardige verklaringen aflegde over zijn leeftijd. Verzoeker verklaarde tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken op 10 juli 2017 immers dat hij geboren was op 30 oktober 2000 en aldus zeventien jaar oud was (DVZ-verklaring, stuk 14, p. 4), hoewel de Dienst Voogdij van de FOD Justitie op 24 mei 2017 de beslissing nam dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 20,6 jaar was met een standaarddeviatie van 2 jaar. Verzoeker verklaarde tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op 16 mei 2018 dan weer dat hij net zeventien geworden was (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 9, p. 3), wat evenwel tegenstrijdig is met zijn verklaringen bij aanvang van de procedure en de beslissing van de Dienst Voogdij. Verzoeker voert aan dat rekening dient te worden gehouden met de Afghaanse cultuur en de afwezigheid van geboorteregistratie in Afghanistan, de Raad merkt op dat dit verweer niet dienstig kan worden aanvaard. De vaststelling dat verzoeker bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk onderhoud tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn leeftijd, gecombineerd met de resultaten van het leeftijdsonderzoek en de vaststelling dat verzoeker thans in zijn verzoekschrift nog steeds vasthoudt aan zijn ongeloofwaardig geachte geboortedatum, toont immers genoegzaam aan dat verzoeker wel degelijk bewust de Belgische instanties tracht te misleiden. De vaststelling dat verzoeker valse verklaringen heeft afgelegd over zijn werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van zijn nood aan internationale bescherming, is nadelig voor verzoekers algehele geloofwaardigheid en doet afbreuk aan de bewijswaarde van de door hem voorgelegde taskara. Verzoekers verklaringen dat deze taskara werd opgesteld op basis van zijn uiterlijk en verklaringen en dat hij niet werd bevraagd over hoe hij deze taskara verkreeg, kan geen afbreuk doen aan deze vaststelling, temeer gezien uit landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 18, nr. 1) blijkt dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Afghanistan als daarbuiten, kunnen worden aangekocht.

Hierboven werd bovendien reeds terecht geoordeeld dat verzoeker tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen aflegde over zijn professionele activiteiten (zie *supra*). Dergelijke vaststellingen doen niet enkel afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers vrees voor vervolging, doch tevens aan zijn verklaringen over zijn identiteit en profiel. Dit geldt temeer nu de bestreden beslissing terecht motiveerde dat bovendien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn analfabetisme. Er werd immers terecht vastgesteld dat verzoekers verklaringen over zijn analfabetisme (DVZ-verklaring, stuk 14, p. 4; Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 9, p. 9) klemmen met de informatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 18, nr. 4). Verzoeker herhaalt zijn verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat zijn vrienden in het asielcentrum zijn gsm lenen en vervolgens zijn facebook gebruiken, doch hij gaat eraan voorbij, nog daargelaten het feit dat dit een blote en ongeloofwaardige bewering betreft, deze verklaring klemt met zijn overige verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat hij de enige was die het facebookprofiel gebruikte (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 9, p. 7). De Raad stelt bovendien vast dat verzoekers verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dat hij zijn vrienden vlot kan contacteren via facebook omdat hij niet goed weet hoe hij dit moet gebruiken (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 6, p. 2) tegenstrijdig zijn met zijn verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat hij de malek van zijn dorp gecontacteerd heeft via facebook om documenten te bekomen (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 9, p. 9).

Waar verzoeker aanvoert dat de commissaris-generaal zijn verklaringen hierover op foutieve wijze interpreteert, merkt de Raad op dat dit niet *in concreto* wordt toegelicht noch dat dit kan blijken uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud die duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar zijn. Verzoeker gaat er bovendien geheel aan voorbij dat zijn verklaringen over zijn analfabetisme eveneens klemmen met zijn verklaringen dat hij de naam van zijn oom en vader op de zakken met oogst schreef die hij aan de taliban diende te schenken (*Ibid.*, p. 13). De Raad kan uit het voorgaande enkel vaststellingen dat verzoeker de instanties bewust tracht te misleiden over zijn scholingsniveau en professionele activiteiten, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn profiel.

De Raad merkt bovendien op dat verzoeker de omstandige en pertinente motivering, die steun vindt in het administratief dossier, dat verzoekers verklaringen over zijn reisweg vaag en ongeloofwaardig zijn, niet betwist. Gezien deze motivering niet dienstig wordt weerlegd, blijft zij onverminderd gehandhaafd en wordt zij integraal overgenomen door de Raad:

“Tot slot moet worden opgemerkt dat u ook erg ongeloofwaardige verklaringen aflegde over uw reisweg. Zo stelde u dat u via Kabul naar de Afghaanse provincie Nimruz reisde, een tocht die voor u zeer indrukwekkend moet zijn geweest. Zo verklaarde u dat u via uw provincie Kunar en de stad Jalalabad in de provincie Nangarhar had gereisd, naar de Afghaanse hoofdstad Kabul om van daar de bus te nemen naar de Zuid-Afghaanse provincie Nimruz (CGVS 1, p15). Vreemd genoeg verklaarde u niet te weten door welke gebieden u reisde van Kabul naar Nimruz, verklaarde u niet te weten waar u onderweg gestopt was en stelde u zelfs onderweg met niemand te hebben gepraat (CGVS 1, p15, 16). Ondanks het feit dat u Pashtou sprak en door uw eigen land reisde; verklaarde u dat u enkel de steden Jalalabad en Kabul kende (CGVS 1, p 15, 16). U stelde bovendien niet te weten door welke gebieden u in Iran was gereisd (CGVS 1, p16). Toen u ermee geconfronteerd werd dat uw verklaringen over uw reisweg uit Afghanistan ongeloofwaardig en weinig doorleefd waren, stelde u slechts met niemand te hebben gepraat en verklaarde u dat al uw medereizigers in hun eigen gedachten waren (CGVS 1, p15, 16). Dergelijke verklaringen zijn weinig aannemelijk, gelet op de lange duur en moeilijkheid van een clandestiene reis van de Afghaanse provincie Kunar naar Turkije. Deze reis moet voor u nochtans zeer indrukwekkend geweest zijn. Zo stelde u namelijk tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u tot aan uw reis nog nooit van de stad Jalalabad in de provincie Nangarhar gehoord had (CGVS 1, p18) en verklaarde u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud dat het altijd uw droom was geweest om ooit deze stad te bezoeken (CGVS 2, p10). Dergelijke verklaringen over uw reisweg en over uw kennis van uw eigen land, zijn uiterst ongeloofwaardig. Uw onsamenhangende en ongeloofwaardige verklaringen hierover doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw profiel als ongeletterde arbeider die zijn hele leven in Sarkano, Kunar zou hebben doorgebracht.”

Derhalve heeft verzoeker op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals genoegzaam blijkt uit het voorgaande. Verzoeker weigert aldus op moedwillige wijze klaarheid te scheppen over en maakt het derhalve onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn identiteit, profiel, levensomstandigheden en problemen.

Indien verzoeker meent wel degelijk nood te hebben aan internationale bescherming, komt het hem toe, gelet op de hoger vermelde medewerkingsplicht en de op zijn schouders rustende bewijslast, de instanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven over zijn identiteit, profiel en levensomstandigheden, *quod non in casu*. Het manifest en bewust misleidende karakter van verzoekers verklaringen hierover leidt er dan ook toe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn herkomst. Aldus kan de loutere verwijzing naar verzoekers herkomst en de aan het verzoekschrift en de aanvullende nota toegevoegde informatie met betrekking tot de veiligheidssituatie in Kunar en Afghanistan niet volstaan om in verzoekers hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood immers *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke. Verzoekers verwijzingen naar de mogelijke toepassing van een intern vestigingsalternatief kunnen geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Wat de door verzoeker ter terechtzitting neergelegde foto's betreft, waaruit zou moeten blijken dat verzoeker uit Kunar afkomstig is, merkt de Raad op dat uit de foto's geenszins kan blijken waar, wanneer en onder welke omstandigheden dat deze werden genomen, noch kan opgemaakt worden of het daadwerkelijk foto's van verzoeker in Kunar betreffen. Mede gelet op de vaststelling dat privéfoto's, door inscenering van locatie en omstandigheden, geen garantie kunnen bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld, kan op basis van deze stukken die slechts een ondersteunende bewijswaarde zouden kunnen hebben, niet worden aangenomen dat zij een bewijs vormen van de hierboven beschreven omstandigheden.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP